

Ақийда дарслари (213-дарс) «Муҳаммад Аллоҳнинг Расули» деган билан бўлмайди...

19:00 / 30.01.2023 5483

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳга ҳамду сано айтганларидан сўнг шундай дедилар:

«Албатта, мен ўзимга кўрсатилмаган ҳар бир нарсани ушбу маконимда кўрдим. Ҳатто жаннат ва дўзахни ҳам. Менга сизлар албатта, қабрларингизда Масиҳи Дажжолнинг фитнасичалик ёки шунга яқин фитнага учрашларинг ваҳий қилинди.

«Бу одам ҳақида қандай илминг бор?» дейлади. Мўмин ёки аниқ ишонган одам:

«У Аллоҳнинг Расули Муҳаммаддир. Бизга очиқ-ойдин баёнотлар ва ҳидоят ила келди. Биз унинг (чақириғига) жавоб бердик ва унга эргашдик. У Муҳаммаддир», деб уч марта айтади. Шунда унга:

«Солиҳ ҳолингизда ухлайвер. Биз сенинг унга қаттиқ ишонишингни билар эдик», дейлади.

Мунофиқ ёки шубҳали киши эса: «Билмайман. Одамлар бир нарса деганини эшитувдим. Ўшани айтганман», дейди».

Икки шайх ва Насий ривоят қилишган.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ушбу ҳадисда келган гапларини Кусуф намозидан кейин қилган хутбаларида айтганлар.

Кусуф намозига оид ҳадиси шарифларни ўрганганимизда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга ўша намозни бир ўқишларида кўп нарсалар кашф қилинганлиги ва улардан баъзи намуналар ҳам айтиб ўтилган эди.

Бу ҳадиси шарифда эса ўша кашф қилинган нарсалардан қабр саволига тегишли бўлаги келтирилмоқда.

Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Қабр фитнаси Дажжолнинг фитнаси ёки унга яқин бир фитна эканлиги. Бундан унга зинҳор эътиборсизлик билан қараб бўлмаслиги келиб чиқади.
2. Мўмин, аниқ ишонган одамнинг «У Аллоҳнинг Расули Муҳаммаддир.

Бизга очиқ-ойдин баёнолар ва ҳидоят ила келди. Биз унинг чақириғига жавоб бердик ва унга эргашдик», деб жавоб бериши ҳам эътиборга лойиқ ҳолатдир.

Демак, оғизда «Муҳаммад Аллоҳнинг Расули», деган билан кифояланиб бўлмас экан. У киши Аллоҳ томонидан нималар келтирганини яхши билиш ҳам керак экан. У киши чақирган нарсага «лаббай» деб жавоб бериш ва у зот соллаллоҳу алайҳи васалламга эргашиш ҳам керак экан. Бу эса Ислом динига тўлиқ эътиқод ва амал қилиш билан бўлади.

3. Фаришталарнинг мўмин одамга, унинг дадил ва ишончли жавобидан кейин «Солиҳ ҳолингга ухлайвер. Биз сенинг унга қаттиқ ишонишингни билар эдик», дейишларидан иккита хулоса чиқади:

Биринчиси: Қабр саволидан кейин маййит қиёмат қоим бўлгунча ухлаб туради.

Иккинчиси: Қабрдаги сўроқ бир нарсани билиш учун эмас, билиб бўлинган нарсани банданинг ўзига иқрор қилдириш учун бўлади.

4. Мунофиқ, динга ишончи собит ва мустаҳкам бўлмаган одамнинг қабр сўроғига:

«Билмайман. Одамлар бир нарса деганини эшитувдим. Ўшани айтганман», деб жавоб беришида ҳаётда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ва Ислом ҳақидаги одамлардан эшитган гапини тилидагина айтиб, ўзини мусулмон санаб юрганларнинг ҳаммаси мунофиқ ва шубҳа эгаси эканликлари англашилади.

Аллоҳ шуларга ўхшашдан Ўзи сақласин.

نَعَمْ، أَمْ هُنَّ عُلَلٌ أَيْ ضَرَرَةٌ نَبَا نَعَمْ
مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلٌ أَيْ لَصَّ يَبْنَلُ
هِيَ لَعْلَعُ ضُرْعَاتُ أَمْ إِذْ مُكَدَحٌ نِإِ لِقَاقِ
نَاكَ نِإِ، يَشْعَلُ أَوْ أَدْعَلُ أَبْ هَدْعَقَم

ءَنَجَلِلْهَآ نَمَفِ ءَنَجَلِلْهَآ نَم
لْهَآ نَمَفِ رَّانِلِلْهَآ نَم نَاكُ نِإِو
يَّتَحَ كُدَّعَقَمِ آدَهٗ ؕ لِّأَقْيَفِ رَّانِلِلْهَآ
هُوَ رِءْمَآيِقُلِلْهَآ مَوِيْهُ لِّلْهَآ كَثَّعَبِي
دُوَادِ أَبَا آلِ ءَسْمَخِلِ

Ибн Умар розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Қачон бирингиз ўлса, эртаю кеч унга ўрни кўрсатиб турилади. Агар аҳли жаннатдан бўлса, аҳли жаннатдан. Агар аҳли дўзахдан бўлса, аҳли дўзахдан. Ва унга: «Аллоҳ сени қиёмат куни қайта тирилтиргунича, мана шу сенинг ўрнинг бўлади», дейилади», дедилар».

Бешовларидан фақат Абу Довуд ривоят қилмаган.

Қабрда ётиб, эртаю кеч бу гапларни эшитиш мўмин-мусулмон банда учун кони роҳат бўлиб, мунофиқ ва осий банда учун эса қабр азобининг бир қисми бўлади.

أُمُّهُ نَعُ هَلِّلِآيِضَرِّ سَابَعِ نُبَا نَع
هُ هَلِّلِآيِلَصِّ هَلِّلِآلِوَسَرِّ رَمَ: لِّأَق
: لِّأَقْفِ، نِيْرُبَقِبَمِّ لَسَوِ هِيَلَع
يِفِ نَابِّدَعِّيْ أَمَوِ، نَابِّدَعِّيْ لْأُمُّهُ نِإِ

ال ناك ف امه دح ا ام ا ، ري بك
:ة ي اور ي ف و - ه ل و ب ن م ئ ر ب ت س ي
ر خ ا ل ا ام او - ه ل و ب ن م ر ت ت س ي ال
د ح ا م ث . ة م ي م ن ل ا ب ي ش م ي ن ا ك ف
، ن ي ف ص ن ا ه ق ش ف ة ب ط ر ة د ي ر ج
م ث ، ة د ح او ر ب ق ل ك ي ف ز ر ع م ث
م ل ام ام ه ن ع ف ف خ ي ه ل ع ل : ل ا ق
ة س م خ ل ا ه اور . اس ب ي ي

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам икки қабр ёнидан ўтдилар ва: «Бу икковлари азобланмоқдалар. Катта нарса учун азобланаётганлари йўқ. Ҳа! Улардан бири пешобидан покланмас эди», дедилар».

Бошқа бир ривоятда:

«Пешобидан тўсинмас эди, бошқаси эса чақимчилик қилиб юрар эди», дедилар. Сўнгра бир ҳўл шохни олиб, иккига бўлиб, ҳар бирини биттадан қабрга санчиб қўйдилар-да:

«Шоядки, иккови қуригунча, у иккисидан (азоб) енгиллатиб турилса», дедилар», дейилган.

Бешовлари ривоят қилишган.

Қабр азоби собит нарса экан. Энди ўша икки шахсинг нима сабабдан қабр

